

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

21 février 2012

PROPOSITION DE LOI

**visant à permettre la régularisation
des procédures d'adoption réalisées
à l'étranger par des personnes
résidant habituellement en Belgique**

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE LA JUSTICE
PAR
MME **Carina VAN CAUTER**

SOMMAIRE

Page

I. Exposé introductif	3
II. Discussion	4
III. Votes	8

Documents précédents:

Doc 53 **1730/ (2010/2011)**:

- 001: Proposition de loi de Mme Fonck.
002: Addendum.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

21 februari 2012

WETSVOORSTEL

**tot regularisatie van de adoptieprocedures
die in het buitenland zijn gevoerd
door personen die hun gewone verblijfplaats
in België hebben**

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE JUSTITIE
UITGEBRACHT DOOR
MEVROUW **Carina VAN CAUTER**

INHOUD

Blz.

I. Inleidende uiteenzetting	3
II. Bespreking.....	4
III. Stemmingen	8

Voorgaande documenten:

Doc 53 **1730/ (2010/2011)**:

- 001: Wetsvoorstel van mevrouw Fonck.
002: Addendum.

3778

**Composition de la commission à la date de dépôt du rapport/
Samenstelling van de commissie op de datum van indiening van het verslag**
Président/Voorzitter: Sarah Smeyers

A. — Titulaires / Vaste leden:

N-VA	Sophie De Wit, Koenraad Degroote, Sarah Smeyers, Kristien Van Vaerenbergh
PS	Valérie Déom, Rachid Madrane, André Perpète, Özlem Özen
MR	Philippe Goffin, Marie-Christine Marghem
CD&V	Sonja Becq, Raf Terwingen
sp.a	Renaat Landuyt
Ecolo-Groen	Stefaan Van Hecke
Open Vld	Carina Van Cauter
VB	Bert Schoofs
cdH	Christian Brodcorne

B. — Suppléants / Plaatsvervangers:

Siegfried Bracke, Daphné Dumery, Theo Francken, Miranda Van Eetvelde, Ben Weyts
Anthony Dufrane, Thierry Giet, Karine Lalieux, Yvan Mayeur, N
Corinne De Permentier, Denis Ducarme, Charles Michel
Stefaan De Clerck, Gerald Kindermans, Liesbeth Van der Auwera
Maya Detiège, Peter Vanvelthoven
Juliette Boulet, N
Patrick Dewael, Sabien Lahaye-Battheu
Gerolf Annemans, Peter Logghe
Myriam Delacroix-Rolin, Joseph George

C. — Membre sans voix délibérative / Niet-stemgerechtigd lid:

MLD	Laurent Louis
-----	---------------

N-VA	:	<i>Nieuw-Vlaamse Alliantie</i>
PS	:	<i>Parti Socialiste</i>
MR	:	<i>Mouvement Réformateur</i>
CD&V	:	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
sp.a	:	<i>socialistische partij anders</i>
Ecolo-Groen	:	<i>Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen</i>
Open Vld	:	<i>Open Vlaamse liberalen en democraten</i>
VB	:	<i>Vlaams Belang</i>
cdH	:	<i>centre démocrate Humaniste</i>
FDF	:	<i>Fédéralistes Démocrates Francophones</i>
LDD	:	<i>Lijst Dedecker</i>
MLD	:	<i>Mouvement pour la Liberté et la Démocratie</i>

<i>Abréviations dans la numérotation des publications:</i>		<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties:</i>	
DOC 53 0000/000:	<i>Document parlementaire de la 53e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>	DOC 53 0000/000:	<i>Parlementair document van de 53e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>
QRVA:	<i>Questions et Réponses écrites</i>	QRVA:	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
CRIV:	<i>Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)</i>	CRIV:	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)</i>
CRABV:	<i>Compte Rendu Analytique (couverture bleue)</i>	CRABV:	<i>Beknopt Verslag (blauwe kaft)</i>
CRIV:	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)</i>	CRIV:	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)</i>
PLEN:	<i>Séance plénière</i>	PLEN:	<i>Plenum</i>
COM:	<i>Réunion de commission</i>	COM:	<i>Commissievergadering</i>
MOT:	<i>Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)</i>	MOT:	<i>Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)</i>

<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>	<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>
<i>Commandes:</i> <i>Place de la Nation 2</i> <i>1008 Bruxelles</i> <i>Tél. : 02/ 549 81 60</i> <i>Fax : 02/549 82 74</i> <i>www.lachambre.be</i> <i>e-mail : publications@lachambre.be</i>	<i>Bestellingen:</i> <i>Natieplein 2</i> <i>1008 Brussel</i> <i>Tel. : 02/ 549 81 60</i> <i>Fax : 02/549 82 74</i> <i>www.dekamer.be</i> <i>e-mail : publicaties@dekamer.be</i>

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre commission a examiné la présente proposition de loi au cours de ses réunions des 31 janvier et 14 février 2012.

I. — EXPOSÉ INTRODUCTIF

M. Christian Brotcorne (cdH), coauteur de la proposition de loi, rappelle que depuis l'entrée en vigueur de la loi du 24 avril 2003 réformant l'adoption, les articles 361-1 et suivants du Code civil imposent à toute personne résidant habituellement en Belgique et désireuse d'adopter un enfant qui réside habituellement à l'étranger, de suivre la préparation organisée par l'autorité centrale communautaire compétente, puis d'obtenir un jugement la déclarant qualifiée et apte à assumer une adoption internationale auprès du tribunal de la jeunesse compétent. Les candidats adoptants doivent ensuite obligatoirement s'adresser à un organisme agréé d'adoption ou à l'autorité centrale communautaire compétente qui encadre leur projet d'adoption ou marque son accord sur ce projet.

Dans la pratique, il apparaît que certains candidats adoptants, résidant habituellement en Belgique, adoptent un enfant résidant habituellement à l'étranger sans respecter les étapes de la procédure imposées par les dispositions susvisées.

Dans un certain nombre de cas, la décision étrangère d'adoption est ainsi obtenue alors que les candidats adoptants n'ont pas, ou pas encore, obtenu le jugement qui les déclarent qualifiés et aptes à adopter internationalement, et sans que les autorités compétentes belge et étrangère n'aient marqué leur accord sur la décision de leur confier l'enfant.

N'ayant pas suivi de préparation à l'adoption et n'ayant pas obtenu de jugement d'aptitude préalable à l'adoption, les adoptants ne remplissent pas les conditions nécessaires à la reconnaissance de l'adoption. L'autorité centrale fédérale est donc dans l'impossibilité de reconnaître la décision étrangère d'adoption du fait que l'ordre de la procédure imposé par le Code civil n'a pas été respecté.

De plus, comme le Code civil précise bien que le suivi de la préparation et l'obtention du jugement d'aptitude doivent se faire avant d'effectuer quelque démarche que ce soit en vue d'une adoption, les candidats adoptants ne sont pas en mesure de régulariser la procédure

DAMES EN HEREN,

Uw commissie heeft dit wetsvoorstel besproken tijdens haar vergaderingen van 31 januari en 14 februari 2012.

I. — INLEIDENDE UITEENZETTING

De heer Christian Brotcorne (cdH), mede-indiener van het wetsvoorstel, licht toe dat, sinds de inwerking-treding van de wet van 24 april 2003 tot hervorming van de adoptie, de artikelen 361-1 en volgende van het Burgerlijk Wetboek bepalen dat personen met gewone verblijfplaats in België die een kind wensen te adopteren dat zijn gewone verblijfplaats in het buitenland heeft, de voorbereiding moeten volgen die georganiseerd wordt door de bevoegde centrale gemeenschapsinstantie en vervolgens bij de bevoegde jeugdrechtbank een vonnis moeten verkrijgen waaruit blijkt dat zij bekwaam en geschikt zijn om een interlandelijke adoptie aan te gaan. Daarna dienen de kandidaat-adoptanten zich te richten tot een erkende adoptiedienst die hen bij hun adoptie-voornemen zal begeleiden of tot de bevoegde centrale gemeenschapsinstantie die dat voornemen goedkeurt.

In de praktijk blijkt dat sommige kandidaat-adoptanten die hun gewone verblijfplaats in België hebben, een kind met gewone verblijfplaats in het buitenland adopteren zonder inachtneming van de procedurestappen waarin de voornoemde bepalingen voorzien.

In een bepaald aantal gevallen wordt de buitenlandse adoptiebeslissing aldus verkregen terwijl de kandidaat-adoptanten geen of nog geen vonnis hebben verkregen waaruit blijkt dat zij bekwaam en geschikt zijn een interlandelijke adoptie aan te gaan, en zonder dat de bevoegde Belgische en buitenlandse autoriteiten hebben ingestemd met de beslissing om hun het kind toe te vertrouwen.

Aangezien de adoptanten voorafgaandelijk aan de adoptie geen voorbereiding op de adoptie hebben gevolgd en geen geschiktheidvonnis hebben verkregen, voldoen zij niet aan de voorwaarden voor de erkenning van de adoptie. De federale centrale autoriteit kan derhalve de buitenlandse adoptiebeslissing niet erkennen vermits de opeenvolgende procedurestappen zoals bepaald bij het Burgerlijk Wetboek niet in acht zijn genomen.

Daar het Burgerlijk Wetboek bepaalt dat eerst een voorbereiding moet worden gevolgd en het geschiktheidvonnis moet worden verkregen alvorens enige stappen met het oog op een adoptie kunnen worden ondernomen, zijn de kandidaat-adoptanten bovendien

d'adoption mal entamée et se retrouvent dans une situation où ils ne pourront jamais être reconnus parents de l'enfant adopté à l'étranger.

La présente proposition modifie le Code civil afin de permettre, dans certains cas exceptionnels, et par dérogation aux dispositions applicables en matière de reconnaissance des décisions étrangères d'adoption, la régularisation de ces procédures d'adoption établies le plus souvent en méconnaissance des dispositions légales et en l'absence de toute fraude à la loi. La proposition ne vise en aucun cas à rouvrir les possibilités d'adoption en filière libre. La régularisation ne sera donc possible que dans le respect de conditions très strictes et lorsque l'intérêt supérieur de l'enfant le justifie. De même, la possibilité de régularisation sera limitée aux adoptions intrafamiliales ou aux adoptions d'enfants bien connus des adoptants avant que leur projet d'adoption ne soit né.

Lorsque les conditions seront remplies, l'autorité centrale fédérale pourra autoriser les adoptants à suivre la préparation à l'adoption et à obtenir le jugement d'aptitude faisant défaut. Elle pourra ensuite se prononcer sur la reconnaissance de la décision étrangère d'adoption obtenue préalablement par les adoptants.

II. — DISCUSSION

Mme Valérie Déom (PS) indique que son groupe partage l'objectif de la proposition de loi à savoir solutionner des cas exceptionnels et particulièrement douloureux. La loi de 2003 réformant l'adoption visait à privilégier l'intérêt de l'enfant et à éviter le développement de filières libres permettant l'achat d'enfants. L'adaptation de la présente proposition de loi ne pose pas de problème pour autant que soient prévues des conditions strictes et contrôlables et que la procédure de régularisation ainsi instituée ne puisse être détournée de son objectif initial.

Mme Zoé Genot (Ecolo-Groen) estime que l'on peut être globalement satisfait de la loi réformant l'adoption dans la mesure où elle a mis fin aux filières libres. Certes, l'application de la loi est parfois source de souffrances et de difficultés pour certains candidats à l'adoption. Toutefois, il convient d'aborder la présente proposition de loi avec prudence afin d'éviter de créer des brèches dont certains risqueraient d'abuser.

niet bij machte de verkeerdelijk opgestarte adoptie-procedure te regulariseren en bevinden zij zich in een situatie waarin zij nooit kunnen worden erkend als ouder van het in het buitenland geadopteerde kind.

Dit wetsvoorstel voorziet in een wijziging van het Burgerlijk Wetboek, teneinde in bepaalde uitzonderlijke gevallen en in afwijking van de toepasselijke bepalingen inzake erkenning van de buitenlandse adoptiebeslissingen, de regularisatie mogelijk te maken van adoptieprocedures die meestal met miskenning van de wettelijke bepalingen en zonder ontduiken van de wet tot stand zijn gekomen. Het wetsvoorstel beoogt in geen geval nieuwe mogelijkheden tot vrije adoptie. De regularisatie zal dus uitsluitend mogelijk zijn mits aan zeer strenge voorwaarden wordt voldaan en indien het hoger belang van het kind zulks verantwoordt. De mogelijkheid tot regularisatie zal voorts beperkt blijven tot de intrafamiliale adopties of de adopties van kinderen die voorafgaand aan het adoptieproject reeds goed gekend zijn door de adoptanten.

Wanneer de voorwaarden vervuld zijn, kan de federale centrale autoriteit de adoptanten de toestemming geven om de voorbereiding op de adoptie te volgen en het ontbrekende geschiktheidvonnis te verkrijgen. Vervolgens kan zij zich uitspreken over de erkenning van de buitenlandse adoptiebeslissing die voorafgaandelijk verkregen werd door de adoptanten.

II. — BESPREKING

Mevrouw Valérie Déom (PS) geeft aan dat haar fractie achter de doelstelling van het wetsvoorstel staat, met name het aanleveren van oplossingen voor uitzonderlijke en bijzonder moeilijke gevallen. De wet van 2003 tot hervorming van de adoptie beoogde het belang van het kind te doen primeren en te voorkomen dat kinderen via vrije adoptie kunnen worden "gekocht". De goedkeuring van het ter bespreking voorliggende wetsvoorstel doet geen problemen rijzen als wordt voorzien in strenge en controleerbare voorwaarden en als de aldus ingestelde regularisatieprocedure niet anders wordt aangewend dan oorspronkelijk de bedoeling was.

Mevrouw Zoé Genot (Ecolo-Groen) vindt de wet tot hervorming van de adoptie in het algemeen bevredigend, omdat ze een einde heeft gemaakt aan de vrije adoptie. De toepassing van de wet zorgt weliswaar soms voor leed en berokkent bepaalde kandidaat-adoptanten problemen. Desondanks moet met het ter bespreking voorliggende wetsvoorstel omzichtig worden omgegaan, om te voorkomen dat leemten in de wet ontstaan waarvan sommigen misbruik zouden kunnen maken.

Les conditions énumérées dans le texte de la proposition de loi sont-elle suffisamment bien définies pour éviter une généralisation du contournement de procédure classique?

Le texte ne risque-t-il pas de créer des inégalités entre candidats adoptants alors que nul n'ignore que peu d'enfants rentrent dans les conditions pour pouvoir être adoptés?

Quels sont les cas précisément visés?

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) peut souscrire à l'objectif de l'auteur de la proposition de loi mais souhaite néanmoins quelques précisions complémentaires notamment quant à l'ampleur du problème évoqué dans les développements de la proposition de loi.

Par ailleurs, la modification proposée ne peut être détournée de son objectif premier pour permettre à certains de détourner la loi. Il est donc important de cibler les cas précis dans lesquels la procédure dérogatoire trouvera à s'appliquer. Il doit être clair, par exemple, que lorsque le texte évoque l'enfant qui a partagé durablement la vie quotidienne de l'adoptant ou des adoptants, quelques semaines de vie en commun ne suffisent pas.

M. Jef Van den Bergh (CD&V) remarque que dans ses développements, la proposition énonce que "l'autorité centrale fédérale reçoit chaque semaine de nouvelles demandes de reconnaissance d'adoptions réalisées en contrariété avec les dispositions du Code civil, il est donc urgent de clarifier la situation vis-à-vis des adoptants concernés". L'auteur de la proposition peut-il donner des précisions complémentaires à ce sujet?

La procédure de régularisation proposée ne risque-t-elle pas de créer un effet d'aspiration?

Ne faudrait-il pas par ailleurs s'interroger sur la possibilité existant pour l'autorité centrale de se prononcer en défaveur d'une adoption alors qu'un jugement d'aptitude a été obtenu par les candidats adoptants?

M. Christian Brotcorne (cdH) répond qu'il est difficile de déterminer le nombre de cas précis concernés par la présente proposition. Suite à l'entrée en vigueur de la loi du 24 avril 2003, 2709 enfants d'origine étrangère

Zijn de in het wetsvoorstel opgesomde voorwaarden voldoende gedefinieerd om te kunnen voorkomen dat de gewone procedure massaal wordt omzeild?

Dreigt de tekst geen ongelijkheden tussen kandidaat-adoptanten te creëren, wetende dat slechts weinig kinderen voldoen aan de adoptievoorwaarden?

Welke gevallen beoogt het wetsvoorstel precies?

Hoewel *mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld)* aangeeft zich te kunnen vinden in de doelstelling van de indieners van het ter bespreking voorliggende wetsvoorstel, wenst zij niettemin enkele extra toelichtingen te bekomen, meer bepaald over de omvang van het probleem dat in de toelichting van het wetsvoorstel wordt uiteengezet.

Voorts mag de voorgestelde wijziging niet worden afgewend van haar belangrijkste doelstelling om sommigen de gelegenheid te bieden de wet te omzeilen. Het is derhalve van belang heel nauwkeurig te omschrijven in welke gevallen de afwijkende procedure zal worden toegepast. Wanneer bijvoorbeeld in de tekst wordt aangegeven dat het kind "het dagelijkse leven op duurzame wijze gedeeld [moet] hebben met de adoptant[en]", moet duidelijk zijn dat een paar weken van samenleven niet volstaan.

De heer Jef Van den Bergh (CD&V) merkt op dat in de toelichting bij het wetsvoorstel het volgende wordt aangegeven: "De federale centrale autoriteit ontvangt wekelijks nieuwe verzoeken tot erkenning van adopties waarvan de totstandkoming indruist tegen de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek. De situatie ten aanzien van de betrokken adoptanten moet dus dringend worden opgehelderd.". Kan de indiener van het wetsvoorstel daarover bijkomende preciseringen geven?

Dreigt de voorgestelde regularisatieprocedure niet voor een aanzuigeffect te zorgen?

Moet men zich bovendien geen vragen stellen over de voor de centrale autoriteit bestaande mogelijkheid zich tegen een adoptie uit te spreken, terwijl de kandidaat-adoptanten een geschiktheidsvonnis hebben verkregen?

De heer Christian Brotcorne (cdH) antwoordt dat moeilijk kan worden bepaald op hoeveel gevallen dit wetsvoorstel betrekking heeft. Als gevolg van de inwerkingtreding van de wet van 24 april 2003 werden

ont été adoptés. L'adoption de 423 de ces enfants a été refusée. Parmi eux, quelques cas ont fait l'objet d'un refus de régularisation.

La proposition n'a nullement pour but de rouvrir les filières libres, raison pour laquelle elle prévoit des conditions strictes.

La première est que l'adoption ne doit pas avoir été établie dans un but de fraude à la loi. Il peut par exemple y avoir fraude à la loi s'il est établi que les adoptants étaient dûment informés des exigences de la loi belge mais qu'ils ont sciemment décidé de ne pas les respecter.

En application de la deuxième condition, la régularisation n'est possible que lorsqu'il s'agit d'une adoption intrafamiliale ou de l'adoption d'un enfant qui était lié affectivement à l'adoptant avant que naisse le projet d'adoption. Par exemple, il pourrait s'agir d'un enfant orphelin, recueilli par un couple et élevé par lui durant de nombreuses années au même titre et de la même manière qu'un enfant biologique lorsque le couple résidait à l'étranger.

La troisième condition porte sur la situation de l'enfant au moment de l'adoption et au moment où le dossier est soumis à l'autorité centrale fédérale. Avant de permettre une éventuelle régularisation de la procédure d'adoption, l'autorité centrale fédérale doit vérifier que l'enfant n'a pas d'autre solution durable de prise en charge de type familial que l'adoption internationale, compte tenu de son intérêt supérieur et des droits qui lui sont reconnus en vertu du droit international.

La quatrième condition suppose que l'autorité centrale fédérale doit vérifier que les conditions de reconnaissance prévues aux articles 364-1 à 365-5 du Code civil pourront être respectées lorsque l'ensemble de la procédure d'adoption sera régularisé et que la reconnaissance du jugement d'adoption lui sera demandée.

La dernière condition consiste en un avis motivé demandé à l'autorité centrale communautaire compétente.

Mme Zoé Genot (Ecolo-Groen) se dit mal à l'aise face à la procédure de régularisation proposée qui pourrait d'une manière ou d'une autre être détournée. Ne devrait-on pas demander l'avis des autorités communautaires compétentes?

*
* *

2709 buitenlandse kinderen geadopteerd. Voor 423 van die kinderen werd de adoptie geweigerd. In enkele van die gevallen werd de regularisatie geweigerd.

Het onderhavige wetsvoorstel strekt er geenszins toe de vrije adoptie nieuw leven in te blazen en daarom omvat het strikte voorwaarden.

De eerste voorwaarde is dat de adoptie niet tot stand mag zijn gekomen om de wet te ontduiken. Er kan bijvoorbeeld van wetsontduiking sprake zijn als vaststaat dat de adoptanten behoorlijk ingelicht waren over de vereisten van de Belgische wet maar zij bewust hebben beslist ze niet in acht te nemen.

Overeenkomstig de tweede voorwaarde is de regularisatie enkel mogelijk indien het gaat om een intrafamiliale adoptie of om een adoptie van een kind dat reeds een affectieve band had met de adoptant alvorens het adoptieproject ontstond; het zou bijvoorbeeld kunnen gaan om een echtpaar dat tijdens een verblijf in het buitenland een weeskind gedurende vele jaren heeft opgevangen en opgevoed, alsof het om hun eigen kind ging.

De derde voorwaarde heeft betrekking op de situatie van het kind op het tijdstip van de adoptie en op het tijdstip dat het dossier wordt voorgelegd aan de federale centrale autoriteit. Alvorens een eventuele regularisatie van de adoptieprocedure toe te staan, moet de federale centrale autoriteit nagaan of het kind geen andere duurzame oplossing voor familiale opvang heeft dan de interlandelijke adoptie, rekening houdend met zijn hoger belang en met de rechten die hem zijn toegekend op grond van het internationale recht.

De vierde voorwaarde veronderstelt dat de federale centrale autoriteit moet nagaan of kan worden voldaan aan de in de artikelen 364-1 tot 365-5 van het Burgerlijk Wetboek bepaalde erkenningsvoorwaarden wanneer de volledige adoptieprocedure is geregulariseerd en zij zal worden verzocht het adoptievonniss te erkennen.

De laatste voorwaarde bestaat erin dat aan de bevoegde centrale autoriteit van de gemeenschap een met redenen omkleed advies wordt gevraagd.

Mevrouw Zoé Genot (Ecolo-Groen) geeft aan dat de voorgestelde regularisatieprocedure haar niet helemaal kan bekoren, aangezien die procedure altijd op een of andere manier zou kunnen worden omzeild. Moet het advies van de bevoegde gemeenschapsinstanties niet worden gevraagd?

*
* *

Lors de la réunion du 14 février 2012, *Mme Catherine Fonck (cdH)* insiste à nouveau sur le fait que la proposition de loi ne vise nullement à rouvrir les possibilités d'adoption en filière libre. Elle ne constitue pas non plus un passe-droit pour ceux et celles qui souhaiteraient échapper aux procédures actuelles. La procédure de régularisation instituée par ce texte reste tout à fait exceptionnelle et suppose la réunion de cinq conditions cumulatives. À l'issue de cette procédure, les candidats adoptants devront par ailleurs toujours suivre la préparation organisée par la Communauté compétente et obtenir le jugement les déclarant qualifiés et aptes à assumer une adoption internationale.

L'intervenante précise que le texte à l'examen est le fruit du travail mené de concert par l'autorité centrale fédérale, les services des communautés compétents, l'ancien ministre de la Justice et l'ancien secrétaire d'État à la politique des familles pour apporter une réponse à certaines situations familiales dramatiques.

Pour le reste, il est impossible de connaître au préalable le nombre de personnes qui entameront la procédure de régularisation, ni le nombre de personnes qui entreront effectivement dans les conditions pour ce faire.

Mme Juliette Boulet (Ecolo-Groen) reconnaît que la proposition de loi à l'examen répond à une lacune de la législation actuelle et espère que le nombre de cas concernés restera limité.

À la lecture du texte, il apparaît clairement que sa rédaction a fait l'objet d'une réflexion approfondie de la part des administrations concernées.

Son adoption par le Parlement permettra de débloquent des dossiers difficiles: l'autorité centrale fédérale pourra de la sorte régulariser certaines adoptions internationales qui dans l'état actuel de la législation ne pouvaient être reconnues.

Dans tous les cas, il doit être évident que c'est bien l'intérêt de l'enfant qui doit primer et que la procédure de régularisation se limite aux cas d'enfants ayant fait l'objet d'une adoption intrafamiliale ou bien connus des adoptants.

Certes, la proposition de loi ne résoudra pas tous les cas problématiques pour lesquels l'intervenante rappelle que subsistent d'autres pistes comme, par exemple, la tutelle humanitaire.

Mevrouw Catherine Fonck (cdH) wijst er tijdens de vergadering van 14 februari 2012 nogmaals op dat dit wetsvoorstel geenszins tot doel heeft de deur opnieuw open te zetten voor vrije adopties. Evenmin is het wetsvoorstel opgevat als een vrijbrief voor wie aan de bestaande procedures wil ontsnappen. De regularisatieprocedure waarin dit wetsvoorstel voorziet, blijft heel uitzonderlijk en veronderstelt de gelijktijdige inachtneming van vijf voorwaarden. Na afloop van die procedure moeten de kandidaat-adoptanten overigens nog altijd de door de bevoegde gemeenschap georganiseerde voorbereiding volgen en het vonnis verkrijgen waarbij ze bekwaam en geschikt worden verklaard om een interlandelijke adoptie aan te gaan.

De spreekster stipt aan dat de ter bespreking voorliggende tekst de vrucht is van de gezamenlijke inspanningen van de federale centrale autoriteit, de bevoegde gemeenschapsdiensten, de gewezen minister van Justitie en de gewezen staatssecretaris voor Gezinsbeleid om een antwoord te bieden op bepaalde dramatische familiale situaties.

Voor het overige is het onmogelijk vooraf een cijfer te geven van het aantal mensen dat de regularisatieprocedure zal aanvatten, en evenmin van het aantal mensen dat vervolgens daadwerkelijk aan alle voorwaarden daartoe zal voldoen.

Mevrouw Juliette Boulet (Ecolo-Groen) erkent dat het ter bespreking voorliggende wetsvoorstel een leemte in de huidige wetgeving opvult en hoopt dat het aantal betrokken gevallen beperkt zal blijven.

Bij het lezen van de tekst blijkt duidelijk dat aan de redactie ervan een grondige reflectie bij de betrokken administraties is voorafgegaan.

De goedkeuring ervan door het Parlement zal het mogelijk maken moeilijke dossiers te deblokken: de federale centrale overheid zal dus kunnen overgaan tot regularisatie van bepaalde interlandelijke adopties die bij de huidige stand van de wetgeving niet konden worden erkend.

In ieder geval moet het duidelijk zijn dat het belang van het kind wel degelijk moet prevaleren en dat de regularisatieprocedure beperkt blijft tot intrafamiliale adopties of adopties van kinderen die door de adoptanten goed gekend zijn.

Het wetsvoorstel zal weliswaar niet alle problematische gevallen oplossen; de spreekster herinnert eraan dat er daarvoor nog andere sporen zijn, zoals humanitaire voogdij.

Mme Sonja Becq (CD&V) souligne que son groupe n'est pas opposé à une procédure permettant à des adoptants de bonne foi de régulariser une adoption internationale irrégulière mais insiste sur le caractère exceptionnel que doit garder cette procédure. Une adoption ne doit en effet pas aller de soi.

Il convient par conséquent d'éviter de créer de vaines espérances dans le chef de toutes les personnes concernées par des adoptions irrégulières.

M. Bert Schoofs (VB) remarque que la procédure d'adoption constitue un parcours du combattant, particulièrement complexe pour les candidats à l'adoption. Il s'agit d'une procédure qui, très certainement, mérite d'être humanisée. Raison pour laquelle, l'intervenant se dit favorable au texte à l'examen.

III. — VOTES

Les articles 1er à 4 sont successivement adoptés sans modification à l'unanimité.

L'ensemble de la proposition de loi est également adopté à l'unanimité.

Le rapporteur,

La présidente,

Carina VAN CAUTER

Sarah SMEYERS

Dispositions nécessitant une mesure d'exécution: *nihil*.

Mevrouw Sonja Becq (CD&V) wijst erop dat haar fractie zich niet verzet tegen een procedure waarmee bonafide adoptanten een onregelmatige interlandelijke adoptie kunnen regelen, maar benadrukt dat die procedure de uitzondering moet blijven. Een adoptie mag immers niet vanzelfsprekend zijn.

Bijgevolg moet worden voorkomen dat valse verwachtingen worden gecreëerd bij wie bij onregelmatige adopties is betrokken.

De heer Bert Schoofs (VB) merkt op dat de adoptieprocedure een lijdensweg vormt, die voor kandidaat-adoptanten bijzonder complex is. Het gaat om een procedure die zeker verdient te worden gehumaniseerd. Daarom zal de spreker de ter bespreking voorliggende tekst steunen.

III. — STEMMINGEN

De artikelen 1 tot 4 worden achtereenvolgens ongewijzigd en eenparig aangenomen.

Het gehele wetsvoorstel wordt eveneens eenparig aangenomen.

De rapporteur,

De voorzitter,

Carina VAN CAUTER

Sarah SMEYERS

Bepalingen die een uitvoeringsmaatregel vergen: *nihil*.